KURTARICISINI BEKLEYEN KAFKASLAR VE ORTA ASYA

70 yıl süren bir dönemin ardından Doğu Bloğu'nun parçalanması ve Marksizm'in çökmesinden en çok etkilenen ülkelerden biri, hiç kuşkusuz Türkiye oldu. Birçok uzmana göre Türkiye'nin karşısına, bir ülkenin eline elli bin yılda bir gelecek bir fırsat çıkmıştır. Bu fırsat Türk Dünyasıdır.

Adriyatik'ten başlayarak Çin'e kadar uzanan topraklarda yaşayan Müslüman Türk halkları, dünya tarihinde yeni bir dönemi başlatmaya hazırlanıyorlar. Bugün nüfusu 250 milyona yaklaşan bu topluluk, dini, tarihi ve kültürel bağlarımız nedeniyle ülkemize son derece büyük bir sempatiyle yaklaşmaktadır. Müslüman Türk halklarının Türkiye'den ortak beklentisi ise, lider ülke konumunu alarak Müslüman Türk Birliği'ne giden yolu açmasıdır.

YAKIN TARİHTE KAFKASYA

Nüfus çoğunluğu olarak ele alındığında, Anadolu dışında Türk dünyasının iki büyük merkezinin Türkistan ve Kafkasya olduğu görülür. Türk dünyasının bugünkü durumunu değerlendirmek için ise, bu iki bölgede yaşayan Müslüman Türk halklarının tarihlerini hatırlamamız gerekir.

Orta Asya ülkelerine yönelik, Çarlık Rusya'nın ilk atağı, 1856 yılında Aral Gölü civarında kurduğu askeri üslerle gerçekleşmiştir. Orta Asya milletlerinin direnişleri kanlı bir şekilde bastırılmış ve bu ülkeler Çarlık Rusya'nın sömürgesi haline getirilmiştir. Bu ülkeler, 1917 yılındaki Bolşevik İhtilali'ni de kabullenmeye zorlanmışlardır. 70 yıl, Çarlık döneminde ve 70 yıl da komünist dönemde olmak üzere toplam 140 yıl boyunca esaret altında yaşayan Müslüman Türk halkları, nihayet 1990 yılından başlayarak bağımsızlıklarını kazanmışlardır. (Türk'ün Dünya Nizamı, Harun Yahya)

SSCB'nin yıkılmasının ardından oluşan yeni Kafkasya haritası, Türkiye ile çok yakın bağı olan bir bölge ortaya çıkarmıştır. Çünkü bağımsızlıklarını birer birer ilan eden Müslüman Türk devletleri ile Türkiye arasında hem din, hem dil, hem kültür, hem de tarihi açıdan çok güçlü bağlar bulunmaktadır. Üstelik politik ve ekonomik gücü, demokratik, çağdaş ve modern kimliği ile Türkiye Orta Asya devletleri için oldukça önemli bir örnek teşkil etmekte, hatta bu devletler tarafından bir nevi "ağabey" olarak algılanmaktadır. Ancak bu bağların daha da sağlamlaştırılıp, bölgede güçlü bir Türk Birliği oluşturulması söz konusu olduğunda Türkiye'nin karşısına çok önemli engeller çıkmaktadır. Bu engellerin en önemlilerinden biri ise bölgede kaybettiği siyasi ve ekonomik hegemonyasını tekrar kazanmak isteyen Rusya'dır.

Orta Asya ve Kafkasya'yı Rusya açısından önemli kılan faktörlerin başında petrol, doğalgaz ve bölgenin sahip olduğu yüksek rezervli doğal kaynaklar gelir. Cumhuriyetlerin bağımsızlıklarını kazanmalarının ardından Rusya için hammadde bulamama tehlikesi ortaya çıkmıştır. Bunun yanı sıra bu topraklar coğrafi olarak da Rusya için stratejik bir önem taşımaktadır. Özellikle Kafkasya, Orta Asya'nın kapısı ve Rusya'nın kendisine büyük rakip olarak gördüğü İran ve Türkiye'nin kesişme noktası olması itibarı ile son derece değerlidir. Tüm bu nedenler Rusya'nın bu bölgeyi kendi nüfuz alanı haline getirmek için gösterdiği çabayı açıklamak için yeterlidir. Aslında bölge üzerindeki hedeflerinden tarihin hiçbir döneminde vazgeçmeyen Rusya, Türkiye'ye karşı Osmanlı döneminden beri süregelen tavrını da hiçbir zaman değiştirmemiştir.

Rusya'nın Türkiye'ye ve Türk Milleti'ne bakış açısının tam anlamıyla kavranabilmesi için öncelikle Rusya'nın dış politika anlayışının iyi irdelenmesi gerekir. Bir kara ülkesi olan Rusya, kuruluşundan bu yana sürekli olarak sınırlarını genişletmek ve kendisine açık kapı sağlayabilecek denizlere ulaşabilmek ihtiyacını hissetmiştir. Bu yayılmacılık anlayışı Rusya'nın 18. yüzyılın başlarında sınırlarını Baltık Denizi'ne kadar genişletmesini sağlamıştır. 1721 yılında ise imparatorluğunu ilan eden Rusya bir kıta devleti haline dönüşmüştür. Kıta devleti olmanın doğal bir sonucu olarak Rusya bu tarihten itibaren dış politikasını, kıtaya en yakın bölgeleri denetimi altında tutabilecek bir strateji izlemek üzerine bina etmiştir. Buna göre Rusya kendi güvenliğini dört ana bölgeye nüfuz edebilme gücüyle eşdeğer tutmuştur. Bu bölgeler Balkanlar, Baltık Ülkeleri, Kafkaslar ve Orta Asya'dır. (Oya Akgönenç Mughissuddin, "Rusya/Ortodokslar", Yeni Türkiye-Türk Dış Politikası, Özel Sayısı, Sayı: 3, Mart-Nisan 1995, s. 446) Bu nedenle Ruslar tarih boyunca bu bölgelerde karşı karşıya geldikleri milletler ile sürekli çatışma içinde olmuşlardır.

Rusların en çok karşı karşıya geldikleri ülke ise hiç şüphesiz Osmanlı İmparatorluğu'dur. Ruslar ile Osmanlılar son 300 yıl içinde dokuz büyük savaş ve çok daha fazla sayıda çatışma yaşamışlardır.

Kafkaslar ve Orta Asya'da Türkiye için büyük bir potansiyel nüfuz alanı vardır. Kafkaslar, tarih boyunca Rus zulmünden kaçarak Osmanlı'ya sığınmış Müslüman kavimlerin diyarıdır. Orta Asya ise, Osmanlı toprağı olmasa da, Türklük bağıyla Türkiye'ye bağlıdır. Bu nedenle Türk Milleti'nin aydınlık geleceği için oluşturulan vizyonun çerçevesi belirlenirken, başta Türk-Rus ilişkileri olmak üzere, bu coğrafyanın tarihsel arka planının incelenmesi son derece faydalı olacaktır.

KAFKASYA'DA OSMANLI TEBASI

Kafkas halkları hep yüzleri Osmanlı'ya dönük bir ömür sürmüşlerdir. Her zaman için kendi topraklarını Devlet-i Ali Osmani'nin bir parçası olarak görmüşler, hem Türk, hem de Müslüman olmanın bilinciyle Osmanlı Sultanları'na bağlılıklarını her fırsatta dile getirmişlerdir. Osmanlı Sultanları'na yazdıkları mektuplarda onları kendi topraklarına davet etmişler, resmen de Osmanlı topraklarının bir parçası olmayı kendileri teklif etmişlerdir.

Arap Dünyası, medeniyetin, hoşgörünün ve adaletin baş tacı edildiği dönemin özlemi içinde

Osmanlı'yı arıyoruz

Mısır'ın tarih araştırmacılarından Dr. Muhammed Harb, son yıllarda Orta Doğu ülkelerine Osmanlı düşmanlığının aşılandığını söyledi

NURİ YILMAZ

Medya dünyasında

OSMANLI'NIN ARMAĞANLARI

ORTADOĞU ÜLKELERİNİN BEKLEYİŞİ

Dr. HARB GERÇEKLERİ ANLATTI

Osmanlı hasreti

Arap dünyasının ünlü tarih araştırmacısı Mısırlı Dr. Muhammed Harb, tam bir Osmanlı hayranı. Kendi imkânlarıyla Osmanlı Türk Alemi ve Balkanlar Araştırmaları Merkezi'ni kurdu. Ve halen bu kuruluşun başkanlığını yürütüyor. Türkiye gazetesi muhabirlerinden *Nuri Yılmaz*'la yaptığı bir sohbetinde Osmanlı'ya özlemi şu cümlelerle dile getiriyor;

"Dünya, Türk - İslâm alemine karşı ittifak halindedir. Osmanlı Devleti, medeniyet ve güç merkeziydi. Bugün Ortadoğu ve Afrika'da kardeş kardeşe düşürülüyor. Halbuki, Osmanlı'da bunlar olmazdı. Osmanlı sosyal adalet, medeniyte ve hoşgörülü bir yapıya sahipti. Fakat bu Arap dünyasından gizleniyor. Devamlı Arap halkına yanlış bilgiler veriliyor. Mısır başta olmak üzere diğer Ortadoğu ülkeleri medeniyete, adalete Osmanlı zamanında kavuştular. (Mısır'daki) Altınparmak, Mahmudiye, Mehmed Ali Paşa Camileri, saraylar, kaleler Osmanlı'nın armağanıdır. Osmanlı'nın zulmettiği inancı asılsızdır. Osmanlı Devleti hiçbir zaman zulmetmedi. Zulmeden Osmanlı yok, zulmedilen Osmanlı var. Yani, İslâm aleminin bir araya gelmesini istemeyen güçler tarafından devamlı ekilen nifak tohumları var. Ortadoğu'ya sükuneti, huzuru, medeniyeti Osmanlı getirdi. Ortadoğu'da Osmanlı'ya ihtiyaç var. Bütün İslâm ülkelerinde Osmanlı aranıyor, yeni Osmanlı bekleniyor." (Türkiye, 15 Nisan 1995)

Rusya'nın tarih boyunca izlediği yayılmacı politika Kafkasya topraklarında yaşayan Müslüman halkı derinden etkilemiştir. Kafkasya toprakları özellikle de 19. yüzyıldan itibaren Rus yayılmacılığına maruz kalmıştır.

Rusların bilinçli ve zorunlu olarak uyguladıkları göç ve sürgün programları özünde bu topraklar üzerindeki potansiyel Müslüman birliğine engel olabilmek amacını taşıyordu. Çarlık rejiminin yönetimi altında yaşayan Müslüman halk ise her zaman kendisini Anadolu Müslümanlarına dolayısıyla Osmanlı'ya daha yakın hissetti.

Hem Türklerin adalet ve hoşgörü anlayışını yakından biliyor olmaları, hem de din birliğinin söz konusu olması Rus tebası altında yaşayan halkların sık sık Osmanlı'nın merhametine, adaletine ve nizamına sığınmalarına neden olmuştur. Osmanlı, tarihi boyunca her zaman Kafkas Türkleri'nin koruyuculuğunu üstlenmiş, Türk toplulukları ile olan tarihi ve kültürel bağını hiçbir zaman koparmamıştır. Nitekim Osmanlı arşivleri de bu durumu gözler önüne seren belgelerle doludur.

Kafkas halkları hep yüzleri Osmanlı'ya dönük bir ömür sürmüşlerdir. Her zaman için kendi topraklarını Devlet-i Ali Osmani'nin bir parçası olarak görmüşler, hem Türk, hem de Müslüman olmanın bilinciyle Osmanlı Sultanları'na bağlılıklarını her fırsatta dile getirmişlerdir. Osmanlı Sultanları'na yazdıkları mektuplarda onları kendi topraklarına davet etmişler, resmen de Osmanlı topraklarının bir parçası olmayı kendileri teklif etmişlerdir. Gürcistan ileri gelenleri ve halkı tarafından gönderilen bir mektupta şu ifadeler yer almaktadır:

“On yıldır Ruslar hile ile memleketimize girdi. İleri gelenlerimizi aldattı... Çok şiddetli baskılar başladı. Çoluk çocuğumuza saldırdı, yaşlılar ve yedi yaşında çocukların dışında kalanları Rusya'ya götürdü, halbuki Gürcistan altı yüz yıldır Osmanlı Devleti sayesinde asayişi düzgün bir ülke idi. Biz artık kesin kararımızı vermiş bulunuyoruz. Ya Rusları memleketimizden çıkaracak ya da bu ülkeyi baştanbaşa tahrip edeceğiz. Biz Devlet-i Aliyye'nin tebaasıyız. Osmanlı Devleti'ne sığınıyoruz.” (Şinasi Altundağ, Osmanlı İdaresi ve Gürcüler, DTCFD, X, 1-2 (11952), s.88)

O gün olduğu gibi bugün de Kafkaslar'da yaşayan ve çoğu Müslüman olan halklar doğrudan veya dolaylı olarak Rus baskısına ve şiddetine maruz kalmakta, hatta pek çoğu sıcak savaşın içinde bağımsızlıklarını, kendi örf ve adetlerini koruyabilmek, dinlerini özgürce yaşayabilmek için canlarını vermektedirler. O gün olduğu gibi bugün de bu masum ve zavallı halklar aleni bir zulme maruz kalmakta, kendilerine uzanacak bir yardım eli beklemektedir.

Bu coğrafyada jeostratejik ve jeopolitik açıdan bu halklara tek yardım eli uzatabilecek ülke ise hiç şüphesiz Türkiye'dir. Bu ülkelerle hem din, hem dil birliğine sahip olan Türkiye, geçmişiyle olduğu kadar bugün sahip olduğu çağdaş ve demokratik yönetimiyle de söz konusu bölgede liderlik rolünü üstlenebilecek tek ülkedir. Üstelik bu, söz konusu ülkeler için olduğu kadar, Türkiye için de çok ciddi manada stratejik avantajlar içeren bir roldür. Çünkü Türkiye için burada söz konusu olan siyasi nüfuz alanı Kafkaslar'la sınırlı değildir. Sayıları 250 milyonu bulan dev Türk Dünyası kendilerini tek bir birlik altında toplayacak otoriteyi beklemektedir.

Orta Asya'da 1990'lar itibariyle ortaya çıkan yeni tablo Türkiye'ye çok önemli ve yeni bir stratejik kapı açtığı gibi, 21. yüzyıl için çok önemli bir sorumluluğu da beraberinde yüklemektedir. 1991 yılı, yıllar boyunca komünist Rus yönetiminin şiddete dayalı politikaları altında ezilmiş, zulüm görmüş olan Türk devletlerinin bağımsızlıklarını kazandıkları bir dönüm noktası olmuştur. 70 yıl süren baskının ardından komünizmin çökmesiyle Orta Asya bozkırlarında esmeye başlayan bağımsızlık rüzgârları, Türk Dünyası'nı birlik ve beraberliğe, güçlü bir dünya hâkimiyetine doğru yönlendirmektedir. Üstelik tarih boyunca dünya devletleri kurmuş, üç kıtaya nizam vermiş Türk Milleti bir Türk birliği gerçekleştirme konusunda da son derece tecrübelidir.

Orhun Kitabeleri'nden Kültigin Kitabesi'nde geçen şu cümleler, Türk'ün dünyaya hâkimiyetinin ve bu konudaki tecrübesinin ispatı niteliğindedir:

“Doğuda gün doğusuna, güneyde gün doğusuna onun içindeki millet hep bana tabidir. Bunca milleti hep düzene soktum... Fakir milleti zengin kıldım. Az milleti çok kıldım.”

250 milyonluk nüfusu ile Türk Dünyası 21. yüzyılda sağlam adımlarla ilerleyecektir. Türkiye ve Türki Cumhuriyetler arasında tesis edilecek böyle bir işbirliğinin temel dayanak noktası kuşkusuz, 70 yıldır Rusya tarafından unutturulmaya çalışılan, Müslümanlık ve Türklük bilincinin geliştirilmesidir. Türk-İslam ahlakının ana öğeleri olan adalet, hoşgörü, merhamet gibi hasletlerin pekiştirilmesiyle yeryüzünde bugün eksikliği hissedilen barış ve huzur ortamı Türk Milleti'nin garantörlüğünde inşa edilecektir.

Türk ülkeleri her ne kadar uzun yıllar başka ülkelerin boyunduruğu altında yaşamış olsalar da, bu süre içinde sosyal ve kültürel yapılarında köklü bir değişiklik olmamıştır. Türk örf ve geleneklerine olan bağlılıklarını muhafaza eden bu devletler tarihte Müslüman Osmanlı Devleti'nin doğal liderliğini kabullendikleri gibi, bugün de Türkiye liderliğinde oluşturulacak güçlü bir "Türk Birliği"nin özlemi içerisindedirler. Bugün Özbeğinden Azerisine, Türkmeninden Kırgızına bütün Müslüman Türk halkları Türkiye'nin bu birlik konusunda atacağı adımları beklemektedir. Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev'in bağımsızlığın ilanından sonra İstanbul'da yaptığı konuşma, Türk Cumhuriyetlerinin bu beklentisini ve geleceğe yönelik umutlarını yansıtması bakımından son derece önemlidir:

“Ancak bahar sellerini ne kadar engellemeye, önüne bentler çekmeye çalışırsanız çalışın, su yine de kendi yolunu açacaktır. İşte tarih nehri ile de aynısı olmuş ve ‘soğuk savaş' engelini yıkan tarih insanlık kanunlarıyla belirlenen esas yatağına dönmüştür... Halklarımız arasında karşılıklı anlayış ve güven duygusu oluştu. Dostluk etkili bir işbirliğinin en güvenilir garantisidir. Bu durum bizi umutlandırıyor.” (Doç. Dr. Ramazan Özey, Türk Dünyası, Tarih ve Medeniyet Dergisi, Aralık 1996, s.60)

KAFKASYA’NIN KİLİT ÖNEMİ: ENERJİ KORİDORU

Kafkasya 20. yüzyıla kadar doğudan batıya uzanan kürk ve ipekyolu ticaretinin ana güzergahıydı. 20. yüzyılda ise onların yerini petrol aldı. Enerji kaynaklarının egemenliğine dayalı bir siyasi anlayışın dünya siyasetine yerleşmesiyle, Hazar havzası ve Orta Asya'dan Avrupa'ya nakledilen doğalgaz ve petrolün enerji koridoru niteliğine bürünmesi önemini artırmıştır. Kafkasya'nın bir petrol havzası olmasının yanı sıra Basra Körfezi'ni de kontrol eden jeopolitik bir konuma sahip olması önemini daha da artırmaktadır.

Avrupa ile Asya'yı birbirinden ayıran sınır bölgesi sayılan Kafkasya Türk-İslam tarihinde çok önemli yere sahip bir bölgedir. Kafkasya bölgesini şekillendiren doğal sınırlar, aynı zamanda bu iki kıtanın sınırlarını oluşturur. Tarihte Asya'dan Avrupa'ya yapılmak istenen bütün askeri harekâtlar Kafkasya üzerinden yapılmıştır. Günümüze kadar birçok büyük devlet, sınırlarını bu coğrafyaya dayandırarak, doğal bir savunma barikatına sahip olmak istemiştir. En eski dönemlerden itibaren Kafkasya'ya hakim olan devletler doğu ve batı medeniyetlerini bağlayan birer köprü konumuna gelmişlerdir. Orta ve batı Avrupa ile Ön Asya arasındaki ticari ve kültürel alışverişi sağlıyor olması Kafkasya'nın önemini daha da artırmıştır. Bütün bunlar bölgenin yüzyıllar boyunca çok değişik milletlerin işgaline uğramasına ve böylelikle de çeşitli medeniyetlerin gelişmesine sebep olmuştur. Doğal zenginliklere sahip olması ve coğrafyası sebebiyle Kafkasya, her zaman bir çatışma ortamı olmuştur. Bölgeyle ilgili olan devletler de buradaki siyasi istikrarsızlığı desteklemişlerdir. (Türk’ün Dünya Nizamı, Harun Yahya)

Bu durumun tek istisnası Osmanlı Nizamı'nın bölgeye hakim olduğu dönemdir. Kafkasya, Osmanlı hâkimiyetinin hinterlandıdır. Osmanlı siyasi anlayışının bölgeye hakim olduğu dönemde, coğrafi şartlarla bölünmüş olan etnik yapıda asla bir sorun yaşanmamış, aksine bölgede halkları, Devlet-i Aliye'yi oluşturan en temel unsur olmuşlardır. Bu bakımdan bölgenin Türk tarihinde çok farklı bir yeri vardır. Bugün ise bölge, doğal bir geçiş yolu olma özelliğiyle gündeme gelmektedir.

Orta Asya'dan Batı'ya Uzanan Enerji Hattı

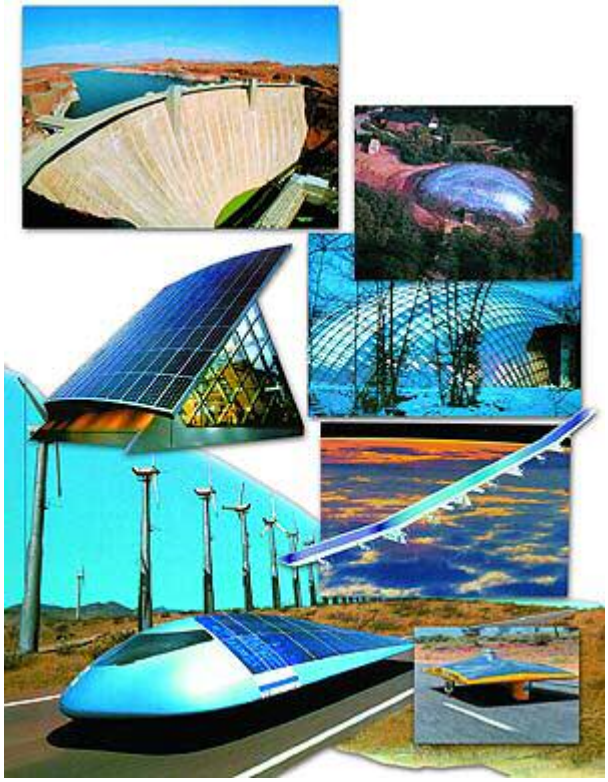

Sanayi Devrimi 19. yüzyılın ilk yarısında kömürle çalışan buharlı makinaların kullanılması ile başlamış ve dünya tarihinde büyük bir dönüm noktası olmuştur. Makinaların üretimdeki öneminin anlaşılmasıyla, kömüre alternatif olabilecek güç ve enerji arayışlarına girilmiştir. Bu arayış, yüzyılın sonlarında petrolün keşfiyle son bulmuştur. Çok kısa zamanda ticari yönünü kat kat aşan bu yeni enerji alanı, dünya siyasetini etkileyen bir konum almıştır.

Petrol sahalarının büyük bölümünün, onu ilk kullanan Batılı devletlerin sınırlarının dışında kalması da, mücadelenin çok daha büyük alanlara taşınmasına neden olmuştur. Hatta Birinci Dünya Savaşı'nın en önemli sebeplerinden biri arasında da aynı konu bulunmaktadır. Bugün dünya üzerindeki petrol kaynaklarının belli başlı iki sahada bulunduğunu görüyoruz. Bunlardan birincisi Ortadoğu'daki petrol havzaları, diğeri ise Orta Asya'dır.

Orta Asya'daki petrol kaynaklarından, Avrupa'ya petrol sevkiyatı uzun bir işlemdir ve petrolün ihtiyaç duyulduğu pazarlara ulaştırılması da önemli bir sorundur. Gerçekten de sanayileşmiş ülkeler açısından, enerji güvenliğinin sağlanması vazgeçilmez bir durumdur. Enerji kaynaklarıyla tüketim merkezlerini buluşturan boru hatları, geçtiği güzergahları da önemli hale getirmektedir. Bu işlemin yapıldığı güzergahı elinde tutan devlet, çok büyük bir askeri ve ticari gücü elinde tutuyor demektir. Kafkasya'nın önemi, bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Kafkasya 20. yüzyıla kadar doğudan batıya uzanan kürk ve ipekyolu ticaretinin ana güzergahıydı. 20. yüzyılda ise onların yerini petrol aldı. Enerji kaynaklarının egemenliğine dayalı bir siyasi anlayışın dünya siyasetine yerleşmesiyle, Hazar havzası ve Orta Asya'dan Avrupa'ya nakledilen doğalgaz ve petrolün enerji koridoru niteliğine bürünmesi önemini artırmıştır. Kafkasya'nın bir petrol havzası olmasının yanı sıra Basra Körfezi'ni de kontrol eden jeopolitik bir konuma sahip olması önemini daha da artırmaktadır.

Kafkaslarda Kutuplaşma ve Bitmeyen Gerginlik

Yakın tarih boyunca Kafkasya üzerine yapılan mücadeleler, Osmanlı ve Rus Devletleri tarafından bir çok kereler tekrarlanmıştır. Kafkasya'nın önemini kavrayan Rus Çarlığı dış politika stratejilerini bu gerçeğe göre yapmıştır. 1917 yılında SSCB'nin Dünya siyasetine girmesiyle bu strateji de aynen devam etmiştir. Kafkasya, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından hemen sonra, dünya üzerindeki en karışık bölgelerden biri olmuştur.

Bugün bir bütün olarak Kafkasya'ya bakıldığında üç çatışma alanı dikkat çeker. Bunlar Ermeni-Azeri, Gürcü-Abhaz-Rus ve Çeçen-Rus sıcak çatışma alanlarıdır. Rusya ise tüm bu karışıklıkları fırsat bilerek bölgedeki etkinliğini arttırma arayışındadır. www.turkdunyasi.org
Rusya Federasyonu'nun içinde kalan Kuzey Kafkasya'da Moskova'nın hâkimiyetinden kurtulma yönünde bir hareket başlamış ve bu, Çeçenistan'da görüldüğü gibi bir bağımsızlık mücadelesine dönüşmüştür. Çeçenistan ekonomik gücünü petrolden almaktadır ve Orta Asya'dan uzanan enerji koridorunun önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Bu durum bu küçük ülkeyi Rusya açısından vazgeçilmez yapmaktadır. Petrol ve gaz yollarını denetlemek isteyen bir ülke için Grozni'nin, Orta Asya ve Azerbaycan'dan Karadeniz'e geçiş yolunun üzerindeki en stratejik nokta olduğu bilinmektedir. Rusya'nın Çeçen savaşının temelinde de, Grozni'yi kaybetmemek düşüncesi yatıyor. Ve özellikle son dönemde görünen o ki, Rusya savaşla alamadığını, masada kazanmaya çalışıyor. Çatışmalar dinmiyor, gerginlik sürekli tırmanıyor.

Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki bölgesel ve etnik sorunlar yıllardan beri devam ediyor. Bugün, enerji koridorunun ikinci ayağı olan ve Bakü - Ceyhan hattının geçiş yolu olan Gürcistan'da da, gerginlik dikkat çekici ölçüde tırmanmış durumda.

Oysa, bu devletlerin tamamı, aralarındaki kültürel, etnik ve dini farklılıklara rağmen, Osmanlı Devlet sisteminin altında yüzyıllarca beraber yaşamışlardır. Osmanlı Nizamı'nın bölgeden çekilmesiyle başlayan çatışmalar ise

durmaksızın devam ediyor. İşte, Osmanlı Devleti'nin doğal varisi Türkiye, bu çatışma bölgesinin tam ortasında, jeostratejik bir konuma sahip ve "enerji koridoru"nun "kilit ülkesi" konumundadır.

Kilit ülke: Türkiye

Türkiye, enerji kaynakları son derece zengin olan ülkelerle sınır durumundadır. Dünya üzerindeki ispatlanmış petrol ve gaz rezervlerinin dörtte üçü Türkiye'nin çevresindedir. Doğalgaz ve petrol rezervi zengini olan Ortaasya ve Ortadoğu ülkeleri ile enerji ihtiyacı olan sanayileşmiş Batı ülkeleri arasında, Anadolu yarımadasının en güvenli koridor olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu da Türkiye'yi 21. yüzyılın "enerji koridorunun anahtarı" yapmaktadır. Doğal geçiş kapısı olma özelliğine sahip olması, ülkemize ekonomik daralmayı aşma fırsatını da sunmaktadır.

Osmanlı'nın mirasçısı olan Türkiye Kafkaslar'da istikrarı sağlayabilecek tek ülkedir. Bölgeyle olan etnik, dil ve kültürel bağları halen devam etmektedir ve Kafkas halkları da Osmanlı Nizamı'nın bölgede sağladığı güven ve huzur ortamına özlem duymaktadırlar.

KAFKASLARDA SANCILI DÖNEM

Ne yazık ki Çeçenistan'da yaşanan insanlık dramı tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşiyor ve bu zulme kimse dur demiyor. İşte bu noktada Orta Asya'da lider ülke olan Türkiye'ye de çok büyük bir sorumluluk düşüyor. Hiç şüphesiz Çeçenistan'da yaşananlara dur demek için bir adımın atılması, Kafkas cumhuriyetleri üzerinde de çok büyük bir etki yapacaktır.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra eski Sovyet coğrafyasındaki pek çok ülkede sancılı bir dönem yaşandı ve yaşanmaya da devam ediyor.

Bu ülkelerden özellikle bir tanesi var ki 400 yıldır Ruslarla bağımsızlığı uğruna yaptığı mücadeleden asla vazgeçmedi ve özgürlüğü için canı pahasına mücadele etti. Bu ülke tarihe cesurluğuyla, gözü karalığıyla ve bağımsızlığına düşkünlüğüyle geçen Çeçenistan'dır.
Rusya, özellikle 1990'lı yılların başından itibaren Çeçenistan'da çok büyük hukuksuzluklara imza attı. Gerektiğinde çok çabuk bir şekilde tek vücut olabilen Çeçenleri silahla yok edemeyeceğini düşündüğü için, içlerinden çökertme yoluna başvurdu ve bunun için çok farklı yollar denedi. Seçimlere müdahale ederek kargaşa çıkarmaya çalışmaktan vaatlerle devlet adamlarını satın almaya, adam kaçırma ve terör hadiselerinden, kendi yanlısı olan din adamlarını kullanarak dini ayrılıklar oluşturmaya, ayrıca ekonomik ve siyasi baskılara kadar türlü yöntemlerle Çeçenistan'da kaos çıkarmaya, halktaki güçlü birliği bozmaya çalıştı. Ancak bu girişimlerinden beklediği başarıyı elde edemedi. Bunun yanı sıra dünyanın olan bitenlere göz yumması ve hiçbir şekilde müdahalede bulunmaması Rusya'yı daha da cesaretlendirdi, zulmüne devam etmesine fırsat tanıdı.

Rus, 45 bin sivili katletti

Rusların insanlık dışı saldırıları sonucu 40-45 bin arasında sivil Çeçen'in hayatını kaybettiğini, Çeçen Ordusu'na bağlı 3 bin mücahidin şehit olduğunu bildiren Rahman Duşuev, 'Çeçenistan'da halkın yüzde 80'inin acil tıbbi yardıma ihtiyacı var' dedi

ARİF YILDIRIM / İSTANBUL

503 BİN KİŞİ EVİNE TEKRİTTİ

9 RUS ASKERİ ÖLDÜRÜLDÜ

Rusya, Çeçenistan'da iki yıldır büyük bir soykırıma girişti. Savunmasız sivil halkı bombalamaya hatan Ruslar; kadın, çocuk ve yaşlıları acımadan öldürdü. Binlerce sivil Çeçen evlerinden ve yurtlarından oldu. Binlerce insan aç ve susuz göç etmek zorunda kaldı.

Rusya'nın Çeçenistan'ı 1991 yılındaki fiili işgali, merhum Cahar Dudayev tarafından bertaraf edilmesine rağmen, 1994 Kasım'ındaki ciddi tacizler aynı yılın 11 Aralık'ında fiili bir savaşa dönüştü. 100 binin üzerinde Çeçen bu savaşta hayatını kaybederken, 10 binlerce insan göç etmek zorunda kaldı. Çeçenya, tarihi ve ekonomik yüzlerce kaynağını bu savaşta yitirdi. Rusya Çeçenistan'ı "iç meselesi" olarak dünya kamuoyuna lanse ederken, dış dünyadan ciddi bir tepki görmedi. Tüm Çeçenya'da her metrekareye tonlarca bomba düştü. Tıpkı bugün de olduğu gibi kullanılması yasak olan kimyasal silahlarla insanlar dünya tarihinde eşi görülmemiş bir soykırıma tabi

tutuldu. Ancak tüm bu zorluklara rağmen 1996 Ağustos ayına gelindiğinde hiçbir şekilde yılmamış ve kendi toprakları için her şeyleriyle mücadele eden Çeçenlere karşı Ruslar yenilgiyi kabullenmek durumunda kaldılar. 1996 Ağustos'unda ve 1997 Mayıs'ında en üst düzeyde imzalanan anlaşmalarla Çeçenistan'ı ayrı bir devlet olarak kabul etmek durumunda kalan Rusya, 2001 yılının sonuna kadar bu durumu benimsemiş gözüktü. Çeçenistan'ın Ruslar karşısında elde ettiği bu müthiş başarı ve hiçbir zorluk karşısında yılmayan bağımsızlık mücadelesi diğer cumhuriyetleri de çok derinden etkiledi. 1998 yılında Çeçenistan'ın başkenti Grozni'de Kuzey Kafkas halklarının öncülüğünde "Kuzey Kafkasya Halkları Şurası" toplandı. Bu buluşma sonrasında Kuzey Kafkasya halkları arasında çatışma çıkmaması ve olası bir Rus saldırısına karşı birbirlerine destek konusunda tüm katılımcı ülkelerce fikir birliğine varıldı. İşte bu birlik Rusya'nın yıllardır içinde yaşattığı büyük korkunun yavaş yavaş hayata geçirilmesi demekti.

Çeçenistan, Çernobil oldu

Türkiye Çeçen-Kafkas Komitesi Genel Merkezi'nden yapılan açıklamada, Rus-Çeçen savaşının başladığı 11 Aralık 1994 yılından buyana Rusya tarafından Çeçen halkının başına sürekli bomba yağdırıldığı belirtilerek, "Rusya, Çeçenistan topraklarında kimyasal ve biyolojik silahlar kullanarak Çeçenistan'ı bir tür Çernobil'e çevirdi" denildi.

HABER MERKEZİ

RUSYA ÇEÇENİSTAN'I ÇERNOBİL'E ÇEVİRDİ

KELAYNAK KUŞLARI KADAR DEĞERİMİZ YOK MU?

ERMENİSTAN ÇEÇEN SOYKIRIMINA ORTAK

Rusların Böl-Yönet Politikası

Savaşın bu kadar şiddetli geçmesi ve Çeçenlerin bağımsızlık uğruna herşeyi göze almalarının altında yatan en önemli neden Çeçenlerle Rusların din, dil, kültür ve ırk olarak hiçbir ortak özelliklerinin olmamasıdır. Çeçenler hiçbir yakınlık duymadıkları Rusların himayesinde yaşamayı 1918 yılından beri reddediyor ve bu uğurda mücadele veriyorlar. Çünkü Çeçenistan bu tarihten SSCB'nin çöküşüne kadar Sovyet Rusya'nın hakimiyeti altında kaldı ve bu dönem içinde çok büyük zulümler gördü. Ruslar, Kafkas halkları arasındaki bütünlüğü ortadan kaldırmak, milliyetçilik duygusunu ve dini inançları yok etmek ve doğup büyüdükleri topraklarına olan bağlılıklarını tamamen ortadan kaldırmak için bu ülkeler üzerinde çok vahşi bir politika uyguladı. Buna göre kardeş ülkelerin toprakları birbirlerinden suni sınırlarla ayrılmış, bazı halklar başka ülkelere göçe zorlanmış, bazıları ise zorla evlerinden çıkarılıp yerlerine yeni topluluklar yerleştirilmiştir. Bunun en önemli nedeni bu topraklarda karışıklık ve kaos çıkarmak, kardeş halklar arasında düşmanlık yaratmak ve insanların ortak kültürlerini tamamen ortadan kaldırmaktır. Bu "böl-yönet" politikasında da Rusya kısmen başarılı oldu. Bugün Kafkasya'da yaşanan anlaşmazlıkların kökeninde o tarihlerden günümüze gelen anlaşmazlıklar yatıyor. (http://www.harunyahya.org/Makaleler/rus.html)

Lider Ülke Türkiye

O günden bu yana Çeçen mücahitlerin bağımsızlık mücadelesi ve Rusların Çeçen Müslümanların onurlu direnişini kanla bastırma hareketi tüm hızıyla sürüyor. Ne yazık ki Çeçenistan'da yaşanan insanlık dramı tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşiyor ve bu zulme kimse dur demiyor. İşte bu noktada Orta Asya'da lider ülke olan Türkiye'ye de çok büyük bir sorumluluk düşüyor. Hiç şüphesiz Çeçenistan'da yaşananlara dur demek için bir adımın atılması, Kafkas cumhuriyetleri üzerinde de çok büyük bir etki yapacaktır. Yaşananları görmezden gelmenin liderlik hedefinde olan bir ülkeye çok şey kaybettireceği ise açıktır. Bu nedenle "artık çok geç!" demeden zulme uğrayan insanlara yardım eli uzatılmalı, tüm dünya ülkelerini de harekete geçirmek için bir girişimde bulunulmalıdır. Türkiye'nin dış güçler tarafından kendine verilecek sınırlı bir ilgi alanına değil, gerçek bir Türk Birliği'ne ulaşmak için önünde çok büyük bir fırsat bulunmaktadır. Çünkü Türkiye'nin çağdaş, demokrat ve barışçı kimliği buna imkan tanımaktadır.

TÜRKİYE'NİN ÖNÜNDEKİ BÜYÜK FIRSAT

Türkiye geliştireceği stratejilerle hem tüm Ortadoğu, Balkanlar, Kafkasya ve Orta Asya'ya kalıcı barışı temin edebilecek, hem de böyle bir birliktelikten oluşacak ekonomik gücü en adaletli ve hakkaniyetli şekilde idare edebilecek bir tarihi birikime sahiptir. Türk Milleti tarihe yön vermiş, insanlığa barışı, adaleti ve huzuru armağan etmiş dev bir kültüre ve tecrübeye sahip, köklü ve zengin bir medeniyetin kurucusu olan bir millettir.

Yazı dizimizin bugüne kadarki bölümlerinde Türkiye'nin sahip olduğu stratejik mirasa değindik. "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne" kadar farklı etnik kökenlere sahip olan topluluklar tarih boyunca hep Türk-İslam ahlakının şemsiyesi altında toplanmıştır. Özbekiyle, Kazakıyla, Uyguruyla, Tatarıyla, Çerkeziyle, Abhazıyla, Boşnağıyla, Çeçeniyle tüm toplulukları tek bir ideal, tek bir ülküde toplayan, söz konusu topraklarda hala varlığını devam ettiren Türk-İslam medeniyetinin mirasıdır.

Bu miras 21. yüzyılda, Türk Milleti'ni lider ülkeler sıralamasının başlarına yerleştirecek olan son derece köklü ve şanlı bir mirastır. Tarihsel ve güncel gerçekler, bizlere Türk'ün dünya liderliğinin bir ütopya değil, istenilirse ve azmedilirse ulaşılması mümkün bir ülkü olduğunu göstermektedir.

Eğer Türkiye sahip olduğu büyük medeniyet mirasını iyi değerlendirir, yüzünü hep ileriye dönük tutup, geçmişini de her yönüyle sahiplenirse, önünde çok aydınlık bir gelecek bulacaktır. Türkiye, tarihin en köklü medeniyetlerinden birinin varisidir. Bu büyük miras iyi değerlendirildiği ve maddi manevi önemi iyi kavrandığı takdirde uluslararası arenada ülkemizi 21. yüzyılın lider devletlerinden biri haline getirecektir. (http://www.harunyahya.org/Makaleler/ortadogudabaris.htm)

Siyaset tarihi göstermektedir ki, dünyaya hakim olmak isteyen güç her şeyden önce bugün "Osmanlı hinterlandı" olarak anılan bölgelere hakim olmalıdır. Çünkü dünya siyasetinin ana hatları bu coğrafyanın etrafında şekillenmektedir. Ancak bu coğrafyada Osmanlı Devleti'nin ardından, aradan geçen bunca zamana ve denenen her türlü rejim ve uygulamaya karşın, huzur ve istikrar hala sağlanamamıştır. Gerek Balkanlar, gerekse Ortadoğu ve Kafkasya birer kanayan yara konumundadır. Bu topraklarda insanlar, savaşların ve çatışmaların ağır yükü altında ezilmektedir.

Süper devletler olarak anılan güçler ellerindeki tüm imkanlara rağmen, Osmanlı'nın yüzyıllar boyunca başardığını başaramamışlardır. Tarihin işleyişi, böylesine hareketli bir bölgenin her an yeni yapılanmalara müsait olduğunu göstermektedir. Osmanlı coğrafyası da mutlaka bir gün hareketlenecek ve kendisi için belirlenmiş olan zoraki yörüngeden çıkarak, doğal düzenine ulaşacaktır. Dünyanın, etnik ve dini mozaik çeşitliliği bakımından en geniş yelpazeye ve idaresi en güç bölgelerine nizam veren Müslüman Türk Milleti, bugün de bu tarihi görevi üstlenmeye hazırdır.

Üstelik Balkanlar, Ortadoğu, Kafkaslar ve Orta Asya'yı içine alacak şekilde oluşturulacak Avrupa Birliği gibi bir birlik, bölgede var olan tüm devletler için son derece önemli bir açılım ve kazanç olacaktır. Bu coğrafyanın sahip olduğu stratejik önem, bölgede yer alan devletlerin güçlerini ve imkânlarını hem ekonomik hem de sosyo-kültürel alanda birleştirmeleriyle daha da artacaktır. Avrupa Birliği benzeri bir oluşumun bu bölgede gerçekleşmesi dünya siyasetinin tek odaklı çerçeveden çıkarılmasına da aracı olacaktır. Böyle bir birlik bölgedeki her ülke için önemli bir dayanak noktası oluşturacak ve böylece uluslararası arenada her bir devlet kendi ulusunun menfaatlerini sonuna kadar koruyabilecektir. Bu sayede büyük güçler tarafından bölge üzerinde oynanan oyunlara, haksızlık ve adaletsizliklere bir son verilecek, tüm halkların kendi geleceklerini kendilerinin belirlediği bir sistem hakim olabilecektir. Bölgede yaşayan tüm halkların haklarının korunmasının sağlanacağı böyle bir sistem kuşkusuz herkes için büyük bir kazanç olacaktır.

Ayrıca bilindiği üzere bu topraklar bugün dünyanın en zengin yeraltı kaynaklarına sahiptir. Sanayileşmenin temel hammaddelerini oluşturan kömür, petrol, doğalgaz, demir, bakır gibi madenler açısından başta Kafkaslar ve Orta Asya olmak üzere tüm Osmanlı hinterlandı oldukça zengin rezervlere sahiptir. Müslüman Türk'ün önderliğinde bu zengin rezervler en hayırlı şekilde kullanılacaktır. Bunun yanı sıra böyle bir ortaklık aynı bölge içinde yer alan ülkeleri aynı savunma paktı içinde toplayacak ve bu da savunmaya dair giderlerin ve masrafların doğal olarak azalmasını sağlayacaktır. Bu şekilde elde edilecek ek gelir ise bölge halklarının kalkınmasında kullanılabilecektir.(www.turkdunyasi.org)

Savunma, ekonomi ve sosyo-kültürel alanda yapılacak her türlü işbirliği bölgenin refah düzeyi ve yaşam standartlarının doğal olarak hızla yükselmesini sağlayacaktır. Ve böyle bir oluşumun doğal lideri ve önderi Türkiye'dir.

Türkiye jeo-stratejik ve jeo-ekonomik olarak bu bölgede kilit bir noktada yer almaktadır. Üstelik tüm bu halklar Türkiye ile gönül bağlarını halen devam ettirmektedirler. Türkiye'ye derin bir gönül bağıyla bağlı olan bu insanlar kendilerine uzanacak bir yardım elini beklemekte ve Müslüman Türk Milleti'ni kendileri için bir kurtarıcı olarak görmektedirler. Türkiye Arnavutları, Boşnakları, Pomakları, Çeçenleri, Çerkezleri, Azerileri, Gürcüleri ve hatta Hırvatları, Sırpları, Romenleri ve Bulgarları bile yeni bir "Osmanlı Milletler Topluluğu" altında toplayabilir. Nitekim tüm bu toplumların çoğu, şu anda Osmanlı döneminde gördükleri huzur ve güveni yeniden yaşayacakları düzenin sağlanmasını hedeflemektedirler ve bunun için de Türkiye'ye umutla bakmaktadırlar.

Türkiye geliştireceği stratejilerle hem tüm Ortadoğu, Balkanlar, Kafkasya ve Orta Asya'ya kalıcı barışı temin edebilecek, hem de böyle bir birliktelikten oluşacak ekonomik gücü en adaletli ve hakkaniyetli şekilde idare edebilecek bir tarihi birikime sahiptir. Hiçbir güç tarihe yön vermiş, insanlığa barışı, adaleti ve huzuru armağan etmiş dev bir kültüre ve tecrübeye sahip, köklü ve zengin bir medeniyetin kurucusu olan bir milletin sahip olduğu duyarlılığı yok edemez.

Geçmişte olduğu gibi bugün de Müslüman Türk Milleti sabrı, imanı ve güzel ahlakı ile mazlumun yanında, zalimin karşısında yer alacak, farklı kültürlerden ve kökenlerden gelen insanları adalet ve hoşgörü potasında birleştirecek ve tüm dünyanın özlemini çektiği barış ve güvenlik ortamını oluşturacaktır.

Önümüzdeki yıllar, Allah'ın izni ile, tüm Müslüman ve Türk halkları için aydınlık bir dönemin başlangıcı olacaktır.